

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/24/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416010121
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1416010121.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovaného E. Š. a spol., pre prečin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 221 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného E. Š. proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV z 08.02.2017 sp. zn. 2T/48/2016, na neverejnom zasadnutí konanom 16. marca 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného E. Š., nar. XX.XX.XXXX sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením na podklade námietky zaujatosti vznesenej obžalovaným E. Š., súd prvého stupňa podľa § 32 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že samosudkyňa JUDr. D. G. nie je vylúčená z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 2T/48/2016 proti obžalovanému E. Š. a spol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obžalovaný E. Š.

V písomných dôvodoch svojej sťažnosti sa obžalovaný domáhal, aby krajský súd vylúčil samosudkyňu Okresného súdu Bratislava IV JUDr. D. G. z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej trestnej veci. Sťažovateľ zdôraznil, že v námietke zaujatosti podanej ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní nariadenom na deň 08.02.2017, uviedol skutočnosti, ktoré vytvárajú pochybnosti o nezaujatosti a nestrannosti samosudkyne JUDr. D. G., v predmetnom trestnom konaní.

Krajský súd v Bratislave na podklade podanej sťažnosti postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného E. Š. nie je dôvodná.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len "prísediaci"), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 31 ods. 2 Tr. por. sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ak bol v prejednávanej veci činný ako prokurátor, policajt, spoločenský zástupca, obhajca, splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného, zástupca poškodeného alebo spoločný zástupca poškodených.

Podľa § 31 ods. 3 Tr. por. z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je okrem vylúčenia podľa odseku 2 vylúčený sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník, ktorý

sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa, a naopak. Z rozhodovania o dovolaní je vylúčený ten, kto sa v prejednávanej veci zúčastnil na rozhodovaní ako sudca alebo prísediaci súdu iného stupňa. Z rozhodovania o sťažnosti na nadriadenom orgáne je vylúčený prokurátor, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal alebo dal naň súhlas alebo pokyn.

Nadriadený súd v posudzovanej veci zistil, že o takýto prípad nejde.

Z námietky zaujatosti obžalovaného podanej ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že podstatným dôvodom jej podania bola skutočnosť, že obžalovaný E. Š. dňa XX.XX.XXXX pred budovou okresného súdu stretol osobu s menom S. (jeho priezvisko nevedel), ktorý mu mal povedať, že sudkyňa G. je na neho (obžalovaného) nahnevaná a nechá ho „zavrieť“. Obžalovaný osobu pod menom S. poznal z výkonu väzby. S. mu však bližšie skutočnosti nepovedal.

Krajský súd považuje uvedenú námietku obžalovaného za nedostatočnú, ktorá nemôže bez preukázania ďalších významných skutočností viesť k záveru o neexistencii dostatočnej nestrannosti samosudkyne okresného súdu. Nestačí len subjektívny pocit obžalovaného, ale jeho obava z nestrannosti samosudkyne musí mať objektívny základ. Zdanie zaujatosti musí byť takej povahy, aby vytváralo skutočné riziko nespravodlivosti.

S poukazom na uvedené možno vyvodiť záver, že v posudzovanom prípade existuje dostatočná formálna nestrannosť samosudkyne Okresného súdu Bratislava IV, pretože neboli doposiaľ preukázané žiadne relevantné skutočnosti tvoriace objektívny základ pre vznik pochybností o nedostatku nezávislosti a nestrannosti tejto samosudkyne. Zaujatosť nevyplýva ani z vyjadrenia samosudkyne JUDr. D. G..

Iba formálny postup pri posudzovaní skúmanej otázky bez preukázania ďalších relevantných skutočností by mal za následok nedôvodné vylúčovanie sudcov z vykonávania úkonov trestného konania a pridelovania vecí na ich prejednanie a rozhodnutie iným sudcom. Preto je potrebné zamedziť, aby tento inštitút iba účelovo využívala ktorákoľvek procesná strana trestného konania, vrátane osoby obžalovaného, navyše aj z dôvodu plynutia času a s ním spojenými dôsledkami bez meritórneho rozhodnutia veci.

Nakoľko ani krajský súd nezistil zákonné dôvody za vylúčenie samosudkyne Okresného súdu Bratislava IV z vykonávania úkonov trestného konania v posudzovanej trestnej veci, sťažnosť obžalovaného E. Š. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.